

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202543
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618202543.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 351 026, so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, právne zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava IČO: 36 853 186 proti žalovanému: P. I., G.. XX.XX.XXXX, E. K. O. XX, XXX XXI. Z., štátny občan Slovenskej republiky, právne zast. : JUDr. Elena Matulová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár o zaplatenie 3.012,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie čiastočne zastavuje o sumu 400,00 Eur s príslušenstvom.

I. Žalobu žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 2.612,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.322,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.222,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.122,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.022,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 10.922,49 Eur od 09.10.2018 do zaplatenia z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi náhradu trov sporu v rozsahu 100%.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 07.06.2018 na Okresnom súde Lučenec proti žalovanému žalobu o zaplatenie 3.012,49 Eur s príslušenstvom. V písomnom podaní uviedol, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej na cieľovú sumu 12.447,72 Eur a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvorili dňa 21.11.2006 žalobca so žalovaným úverovú zmluvu k č.ú. XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „úverová zmluva“) a poskytol mu medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL (ďalej len „VOP“) v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Finančné prostriedky vo výške 12.447,72 Eur boli žalovanému poskytnuté na základe písomnej požiadavky žalovaného na čerpanie finančných prostriedkov, pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 21.02.2007 označeným ako „ Oznámenie o výplate“. Žalovaný sa zaviazal

splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 88,53 Eur. Splátka bola splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považovala sa za včas zaplatenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 15.deň v príslušnom mesiaci a začiatok splácania bol v súlade s úverovou zmluvou určený na 01.04.2007, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.03.2007 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Žalovanému bol zo strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 88,53 Eur (vrátane príplatku za hromadné poistenie dlžnej sumy vo výške 1,23 Eur) bola v súlade s článkom II ods. 2 úverovej zmluvy prerozdelená nasledovne: 0,23% z cieľovej sumy bolo použitých na sporenie, pričom prostriedky boli preúčtované na sporiaci účet (pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenie a pridelenie cieľovej sumy, t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver), 0,47% z cieľovej sumy bolo použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z vyššie uvedeného vyplýva, že časť splátky žalovaného bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (mediúverový účet) a časť na sporenie a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet). Súčasne platí, že ak poberateľ úveru splní všetky podmienky pre pridelenie cieľovej sumy a vzniku nároku na stavebný úver v zmysle zákona o stavebnom sporení, medziúver sa transformuje na stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy medziúveru a nasporenou sumou, pričom získaný stavebný úver sa úročí nižšou úrokovou sadzbou. Žalovaný prestal uhrádzať riadne mesačné splátky, čím podmienky pridelenia nespĺnil. V prípade ak zo strany poberateľa úveru dochádza k vzniku omeškania, t.j. nie je z jeho strany riadne a včas uhradená stanovená mesačná splátka (v stanovenom termíne a dojednanej výške), medziúverový účet vykazuje tzv. nedoplatok na riadnych splátkach a poberateľovi je zasielaná upomienka.

2. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 11.859,70 Eur. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5,00% ročne. Žalobca má preto voči žalovanému nárok na riadny úrok vo výške 5,59% ročne v súlade s § 497 Obchodného zákonníka a nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Dňom 27.03.2015, kedy žalobca požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na spotrebiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur.

3. Pohľadávka žalobcu predstavuje ku dňu 06.06.2018 sumu spolu vo výške 11.922,97 Eur pozostávajúcu z : istiny: 11.322,19 Eur, úroku od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 414,72 Eur, úroku z omeškania za obdobie od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 186,06 Eur. Istina pohľadávky žalobcu vo výške 11.122,19 Eur sa od 07.06.2018 ďalej úročí úrokom vo výške 5,59% ročne a úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne.

4. Žalobca si v tomto spore uplatňuje pohľadávku vo výške 3.012,49 Eur s príslušenstvom. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca uplatnil v upomínacom konaní žalobou zo dňa 21.03.2018.

5. Žalobca doručil dňa 16.07.2018 písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že žalobca je toho názoru, že povinnosť dlžníka platiť úroky je limitovaná splatnosťou úveru. Jazykovým výkladom druhej vety § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka možno jednoznačne dospieť k záveru, že dlžník je povinný platiť úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Znamená to, že simultánne úročenie pohľadávky po splatnosti peňažného záväzku úrokom z omeškania a súčasne úrokom podľa § 502 Obchodného zákonníka nie je zákonom vylúčené. Je zrejmé, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré plnia celkom odlišné funkcie. Úrok, ako zmluvne dojednaná cena úveru v zmysle § 502 Obchodného zákonníka za poskytnutie peňažných prostriedkov dlžníkovi, a úrok z omeškania, ako zákonom predpokladaná sankcia za omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku v zmysle § 369 Obchodného zákonníka resp. § 517 Občianskeho zákonníka, pokiaľ je dlžníkom spotrebiteľ. Legitímnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov po okamžitom zosplatnení úveru vyplýva prima facie zo samotného znenia § 502 a § 503 Obchodného zákonníka bez potreby duplicitných dojednaní v úverovej zmluve. Okamihom splatnosti úveru, resp. vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v nadväznosti na porušenie dlžníkovej povinnosti splatiť poskytnutý úver riadne a včas, nemôže dôjsť k zániku práva veriteľa na zmluvne dohodnutý úrok. Protiprávny stav vyvolal žalovaný svojím nezodpovedným správaním, ktorého prirodzeným následkom je sankcia. Žalobca bol preto nútený, po opakovaných pokusoch o vysporiadanie úverovej pohľadávky dohodou žiadať o okamžité splatenie celého zostatku úveru listom zo dňa 27.03.2015 v súlade s úverovou zmluvou (čl. VI. ods. 2 písmeno b) úverovej zmluvy). Žiadosťou o okamžité splatenie úveru nedochádza k zániku (predčasnému ukončeniu)

Zmluvy. Pretrváva stav, keď žalovaný naďalej užíva poskytnuté finančné prostriedky a žalobca nimi fakticky nedisponuje, nie je dôvodom na nepriznanie zmluvne dohodnutých úrokov. Žalobca poukázal na rozsudky rôznych okresných súdov, krajských súdov, Slovenskej republiky a články v odbornej literatúre.

6. Uznesením č.k. 9Csp/55/2018-87 zo dňa 17.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.07.2018 súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

7. Žalovaný doručil súdu dňa 15.08.2018 vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že so žalobcom uzatvoril Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX na cieľovú sumu 12.447,72 Eur. Na základe žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č.ú. XXXXXXXX/XXXX. Žalobca poskytol žalovanému medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami. Splátka je splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci a začiatok splácania bol v súlade s úverovou zmluvou určený na 01.04.2007, čo bolo žalovanému oznámené listom označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Žalovanému bol za strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Predmetná Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný nekonal v rámci svojej obchodnej činnosti. Medzi stranami sporu vznikol vzťah spotrebiteľa a nepodnikateľa na základe formulárovej zmluvy, ktorej obsah dlžník - žalovaný ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Pretože žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých obchodných podmienok, listom zo dňa 27.03.2015 žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade zostatku úveru. Žalovaný úver neustále spláca v mesačných splátkach 100,00 Eur, o čom svedčia poštové poukážky zo dňa 08.03.2018 na sumu 100,00 Eur, zo dňa 07.05.2018 na sumu 100,00 Eur a zo dňa 18.06.2018 na sumu 100,00 Eur, zo dňa 20.06.2018 na sumu 100,00 Eur. Vznáša námietku premlčania nároku, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní podľa § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil svoje právo po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Lehota začala plynúť dňom 28.03.2015 a uplynula dňa 28.03.2018. Žaloba na súd bola podaná dňa 07.06.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalobca podal voči žalovanému žalobu v upomínacom konaní sp. zn. 1Up/236/2018, kde Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 1Up/236/2018 zo dňa 05.06.2018, ktorý bol žalovanému doručený dňa 19.06.2018, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.309,70 Eur s prísl.

8. Uznesením č.k. 9Csp/55/2018-99 zo dňa 16.08.2018 súd vyzval žalobcu, aby sa v lehote 30 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.08.2018.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah neaplikuje, keďže k účinnosti namietanej právnej úpravy došlo až po vzniku sporného zmluvného vzťahu. Neskoršia právna úprava nemôže zmeniť so spätnými účinkami režim plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských zmluvách uzavretých pred jej účinnosťou. Takýto výklad je v zjavnom rozpore s účelom samotného inštitútu premlčania a predovšetkým so základnými zásadami súkromného práva - zásadou zákazu retroaktívneho pôsobenia právnych noriem a zásadou zachovania právnej istoty. Premlčanie pôsobí voči obojstranným rovnako, preto nemožno považovať úpravu premlčania v Občianskom zákonníku a priori za výhodnejšiu, resp. priaznivejšiu pre spotrebiteľa. Zmluva o úvere, ako absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písmeno d) Obchodného zákonníka sa spravuje výlučne režimom premlčania podľa Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu. Obchodný zákonník má charakter špeciálneho predpisu k Občianskemu zákonníku a úprava inštitútu premlčania je v ňom komplexná. V súlade s aplikáciou štvorročnej premlčacej doby podľa § 397 Obchodného zákonníka by k premlčaniu nároku zo Zmluvy o úvere (za predpokladu nevyhnutného spočívania premlčacej doby počas rozhodcovského a exekučného konania) došlo až po podaní tejto žaloby. Zmluva o úvere bola uzavretá ešte pred účinnosťou poslednej vety ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe Zmluvy uzavretej na diaľku alebo Zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak by sa dňom nadobudnutia účinnosti § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. od 01.04.2015 mala na spotrebiteľské zmluvy automaticky aplikovať právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka,

došlo by k bezprecedentnému skráteniu premlčacej doby o jeden rok v neprospech žalobcu ako veriteľa. Takýto výklad § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka považuje žalobca za neprípustný. Poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 5MCbo 2/2013 a na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. V súlade so zásadou nepravnej retroaktivity musí byť v danom prípade aplikácia úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka akceptovaná. Prípadná zmena režimu premlčacej doby z Obchodného zákonníka na Občiansky zákonník pri spotrebiteľských zmluvách je prípustná iba do budúcnosti, t.j. iba v prípade spotrebiteľských zmlúv uzavretých po účinnosti namietanej právnej úpravy. Ochrana dôvery a legitímnych očakávaní nemôže byť výsadou vždy iba jednej zmluvnej strany - spotrebiteľa. Ak by bol pripustený právny záver, že účinnosťou ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nároky veriteľa z absolútnej obchodnoprávnej zmluvy v otázke premlčania spravujú výlučne Občianskym zákonníkom, došlo by k neakceptovateľnému porušeniu princípu právnej istoty veriteľa. Žalobca ilustratívne poukázal na situáciu, ak by mal veriteľ ku dňu 31.03.2015 k dispozícii napr. 6 mesiacov na uplatnenie pohľadávky v štvorročnej premlčacej dobe podľa Obchodného zákonníka, od 01.04.2015 by už musel reflektovať na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú trojročnú premlčaciu dobu. Veriteľ, hoci legitímne predpokladal, že jeho nárok sa premlčí o šesť mesiacov je vystavený tomu, že jeho nárok je naopak spätne už šesť mesiacov premlčaný. Je zrejmé, že pokiaľ ide o režim premlčania, musí byť v dôsledku absencie prechodných ustanovení akceptovaný stav, podľa ktorého sa dotknuté ustanovenie nevzťahuje na nároky vzniknuté do jeho účinnosti. Rovnaký záver k aplikácii ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred účinnosťou tohto ustanovenia bol konštatovaný aj v stanovisku Útvaru dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska zo dňa 21.04.2015 č. 1/2015 k použitiu Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských obchodných vzťahoch v článku 3 ods. 19: „(...) Ústavne konformná interpretácia (zásada zákazu retroaktivity) z každej normy robí normu pôsobiacu iba do budúcnosti. Pokiaľ zákonodarca chce, aby norma pôsobila aj na vzťahy, ktoré vznikli v minulosti, musí tak urobiť dostatočným jasným spôsobom, ideálne zavedením nového režimu a mechanizmu uplatnenia týchto práv. Toto upresňuje článok 9 ods. 4 Legislatívnych pravidiel vlády, podľa ktorého „Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy uvedené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“. To isté platí, ak časť ustanovení má časovo obmedzenú platnosť“. Preto pokiaľ pre dotknuté ustanovenia chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, máme za to, že uvedené ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 01.04.2015. Právne vzťahy vzniknuté pred 01.04.2015 sa budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných právnych predpisov. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa režim premlčania nárokov z dotknutej zmluvy o úvere nepochybne spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Premlčanie pôsobí voči obojstranným rovnako, predsa nemožno pri komplexnej úprave premlčania v každom z týchto zákonov považovať niektorú z nich za výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Ak by bol žalovaný v prípadnom spore z úverovej zmluvy v postavení veriteľa, zmena režimu premlčacej doby v súlade s výkladom § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka by už priaznivejšou nebola. Žalobca spolu s vyjadrením predložil ako dôkaz listinu podpísanú žalovaným, v ktorej prezentoval záujem splácať peňažný záväzok formou pravidelných mesačných splátok, čím uznal dlh voči žalobcovi. Táto žiadosť neostala iba v rovine prísľubu, keďže žalovaný následne prezentovaný záujem aj reálne plnil. Obsah listu, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 13.06.2016 je uznaním dlhu podľa ustanovenia § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, s ktorým je spojený začiatok plynutia novej štvorročnej premlčacej doby podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 407 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zdôrazňuje, že z totožnej zmluvy si uplatnil nárok v upomínacom konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/236/2018. V upomínacom konaní si uplatnil iba časť nároku vyplývajúceho z predmetnej úverovej zmluvy.

10. Uznesením č.k. 9Csp/55/2018-108 zo dňa 03.10.2018 súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu, v súlade s ustanovením § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2018.

11. Žalovaný dňa 02.11.2018 doručil vyjadrenie, v ktorom zdôrazňuje, že Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný nekonal v rámci svojej obchodnej činnosti. Žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade zostatku úveru listom zo dňa 27.03.2015. V žiadosti o splátkový kalendár žalovaný požiadal o splátky. Táto žiadosť bola žalobcovi doručená dňa 13.06.2016. Uvedenú žiadosť o splátkový kalendár v žiadnom nemožno pokladať za uznanie záväzku, neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. Jednostranné uznanie záväzku musí byť písomné a musí obsahovať slovné spojenie „uznávam dlh, čo

do dôvodov a výšky“. O pohľadávke žalobcu už raz rozhodol Okresný súd Lučenec a to rozsudkom č.k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018, teda je tu prekážka už rozhodnutej veci. Žalovaný aj naďalej trvá na svojom pôvodnom vyjadrení a vznáša námietku premlčania nároku žalobcu.

12. Súd určil termín pojednávania na deň 30.11.2018.

13. Zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti s tým, že trvajú na písomných vyjadreniach. V písomnom vyjadrení žalobca uviedol, že žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal. Dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 11.859,70 Eur. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba. Žalobca má preto voči žalovanému nárok na riadny úrok vo výške 5,59% ročne v súlade s § 497 Obchodného zákonníka a nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu 06.06.2018 sumu spolu vo výške 11.922,97 Eur pozostávajúcu z istiny: vo výške 11.322,19 Eur, úroku za obdobie od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 414,72 Eur, úroku z omeškania za obdobie od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 186,06 Eur. Istina pohľadávky žalobcu vo výške 11.122,19 Eur sa od 07.06.2018 ďalej úročí úrokom vo výške 5,59% ročne a úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne. Žalobca si v tomto spore uplatnil len pohľadávku vo výške 3.012,49 Eur, úrok vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.322,19 Eur počnúc od 07.06.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z 3.012,49 Eur od 07.06.2018 do zaplatenia. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca uplatnil v upomínacom konaní návrhom doručeným zo dňa 21.02.2018 upomínaciemu súdu. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.06.2018 sp. zn. 1Up/236/2018 bola žalobcovi priznaná iba časť pohľadávky, ktorú si žalobca uplatnil a to istina vo výške 8.309,70 Eur s prísl. Keďže pohľadávka žalobcu predstavovala istinu vo výške 11.322,19 Eur a v upomínacom konaní si žalobca uplatnil iba sumu vo výške 8.309,70 Eur, zvyšných 3.012,49 Eur si uplatňuje v tomto spore (11.322,19 Eur - 8.309,70 Eur = 3.012,49 Eur). Po podaní žaloby došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku a to nasledovne: dňa 18.06.2018 žalovaný zaplatil sumu 100,00 Eur, dňa 20.06.2018 žalovaný zaplatil sumu 100,00 Eur, dňa 08.08.2018 žalovaný zaplatil sumu 100,00 Eur a dňa 08.10.2018 žalovaný zaplatil sumu 100,00 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca zobral žalobu podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku čiastočne späť v časti zaplatenia peňažnej sumy vo výške 400,00 Eur. V spore sa aj naďalej domáha zaplatenia sumy vo výške 2.612,49 Eur (3.012,49 Eur - 400,00 Eur) s prísl.

14. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. V súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením súd konanie čiastočne zastavil. K tomu, aby súd mohol konanie účinne zastaviť nebol potrebný súhlas žalovaného, pretože súhlas žalovaného sa vyžaduje len ak súd začal predbežné prejednanie sporu podľa § 168 Civilného sporového poriadku alebo pojednávanie. V súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením súd konanie čiastočne zastavil, pred otvorením prvého pojednávania tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

18. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.11.2018 zástupkyňa žalovaného trvala na písomných vyjadreniach a vznášala opätovne námietku premlčania nároku, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto spore.

19. Dokazovanie súd vykonal prečítaním písomných vyjadrení strán sporu, Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL na č.l. 7 až 10, žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 27.03.2015 na č.l. 11, doručky na č.l. 12, listu zo dňa 20.03.2007 - „Začiatok splácania úveru“, prehľadom platieb na č.l. 14 až 30, výpisu z účtu na č.l. 31 až 52, oznámenia o výplate zo dňa 21.02.2007, úverovej zmluvy č.ú. stavebného sporenia: XXXXXXXX/XXXX na č.l. 54 až 59, prečítaním listu žalovaného o splátkový kalendár, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 13.06.2016, rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018, návrhu na vydanie platobného rozkazu v

upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica, výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.05.2018 sp.zn. 1Up/236/2018 na č.l. 132 až 135, platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného v upomínacom konaní č.k. 1Up/236/2018 zo dňa 05.06.2018.

20. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX na cieľovú sumu 12.447,72 Eur a žalobca poskytol žalovanému medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Finančné prostriedky vo výške 12.447,72 Eur boli žalovanému poskytnuté na základe písomnej požiadavky žalovaného na čerpanie finančných prostriedkov, pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 21.02.2007 označeným ako „Oznámenie o výplate“. Žalovaný poskytnutý úver splácal mesačnými splátkami vo výške 88,53 Eur. Splátka bola splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považovala sa za včas zaplatenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 15.deň v príslušnom mesiaci a začiatok splácania bol v súlade s úverovou zmluvou určený na 01.04.2007, ktorá skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 20.03.2007 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Žalovanému bol zo strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý slúžil na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 88,53 Eur vrátane príplatku na hromadné poistenie dlžnej sumy vo výške 1,23 Eur bola prerozdelená nasledovne: 0,23% z cieľovej sumy bolo použitých na sporenie, pričom prostriedky boli preúčtované na sporiaci účet pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenia a pridelenie cieľovej sumy, t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver, 0,47% z cieľovej sumy bolo použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom.

21. Žalobca v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica si uplatnil pohľadávku proti žalovanému o zaplatenie sumy vo výške 11.910,42 Eur s prísl. Okresný súd Banská Bystrica, Zvolenská cesta 14, v upomínacom konaní vyzval žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia tejto výzvy uviedli, či súhlasia s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýka, t.j. v časti istiny 8.309,70 Eur s prísl. Okresný súd Banská Bystrica konštatuje, že žalobcovi nevzniklo právo na uplatnenie istiny vo výške 11.422,19 Eur ale len vo výške 8.309,70 Eur. Samotný žalobca v žalobe uvádza, že ku dňu vyhlásenia okamžitého splatenia celého zostatku úveru, t.j. ku dňu 27.03.2015 došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur. Následne došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku žalovaným, a to v celkovej výške 3.550,00 Eur (100,00 dňa 07.04.2015, 100,00 Eur dňa 05.05.2015, 100,00 Eur dňa 25.05.2015, 100,00 Eur dňa 23.06.2015, 100,00 Eur dňa 24.08.2015, 100,00 Eur dňa 26.10.2015, 100,00 Eur dňa 23.11.2015, 100,00 Eur dňa 15.02.2016, 100,00 Eur dňa 23.02.2016, 100,00 Eur dňa 02.05.2016, 200,00 Eur dňa 08.07.2016, 200,00 Eur dňa 25.07.2016, 150,00 Eur dňa 22.08.2016, 200,00 Eur dňa 06.09.2016, 200,00 Eur dňa 23.09.2016, 200,00 Eur dňa 25.10.2016, 200,00 Eur dňa 19.12.2016, 200,00 Eur dňa 24.01.2017, 200,00 Eur dňa 06.03.2017, 100,00 Eur dňa 23.03.2017, 100,00 Eur dňa 25.04.2017, 100,00 Eur dňa 07.06.2017, 100,00 Eur dňa 27.07.2017, 100,00 Eur dňa 09.10.2017, 100,00 Eur dňa 25.10.2017, 100,00 Eur dňa 24.11.2017 a 100,00 Eur dňa 23.01.2018). Okresný súd Banská Bystrica ďalej konštatuje, že z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu v jeho konečnej úprave vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok predstavuje pohľadávku vo výške 11.910,42 Eur pozostávajúcu z istiny 11.422,19 Eur, úroku z omeškania vo výške 125,63 Eur (od 01.01.2018 do 20.03.2018), úroku z omeškania vo výške 60,81 Eur (od 27.03.2015 do 31.12.2017) a úroku vo výške 301,79 Eur (od 27.03.2015 do 31.12.2017). Súd je toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov žalobcovi patria iba do splatnosti jeho dlhu a po zosplatení úveru žalobca nemá právo požadovať úroky z úveru z dôvodu, že sa istina ďalej neúročí. Keďže ku dňu 27.03.2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, po tomto dátume už žalobcovi uplatnené úroky neprislúchajú. Súd postupoval podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 306/2017 Z.z. o upomínacom konaní. Žalobca po výzve Okresného súdu Banská Bystrica vyjadril súhlas s tým, aby bol platobný rozkaz vydaný v časti, ktorej sa rozpor netýka. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz dňa 05.06.2018 sp.zn. 1Up/236/2018 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 8.309,70 Eur s úrokmi z omeškania.

22. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný a žalobca po podaní odporu žalovaným podal návrh na pokračovanie v konaní. Podľa § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z.z., nebola daná príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica, na ďalšie konanie v zmysle Civilného sporového poriadku a vec bola postúpená miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Lučenec. Spor o zaplatenie 8.309,70 Eur s prísl. bol vedený na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 21Csp/78/2018.

23. Okresný súd Lučenec rozhodol rozsudkom zo dňa 03.09.2018 č.k. 21Csp/78/2018-126 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 909,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11 859,70 Eur od 28.03.2015 do 07.04.2015, zo sumy 11 759,70 Eur od 08.04.2015 do 05.05.2015, zo sumy 11 659,70 Eur od 06.05.2015 do 25.05.2015, zo sumy 11 559,70 Eur od 26.05.2015 do 23.06.2015, zo sumy 11 459,70 Eur od 24.06.2015 do 24.08.2015, zo sumy 11 359,70 Eur od 25.08.2015 do 26.10.2015, zo sumy 11 259,70 Eur od 27.10.2015 do 23.11.2015, zo sumy 11 159,70 Eur od 24.11.2015 do 15.02.2016, zo sumy 11 059,70 Eur od 16.02.2016 do 23.02.2016, zo sumy 10 959,70 Eur od 24.02.2016 do 02.05.2016, zo sumy 10 859,70 Eur od 03.05.2016 do 08.07.2016, zo sumy 10 659,70 Eur od 09.07.2016 do 25.07.2016, zo sumy 10 459,70 Eur od 26.07.2016 do 22.08.2016, zo sumy 10 309,70 Eur od 23.08.2016 do 06.09.2016, zo sumy 10 109,70 Eur od 07.09.2016 do 23.09.2016, zo sumy 9 909,70 Eur od 24.09.2016 do 25.10.2016, zo sumy 9 709,70 Eur od 26.10.2016 do 19.12.2016, zo sumy 9 509,70 Eur od 20.12.2016 do 24.01.2017, zo sumy 9 309,70 Eur od 25.01.2017 do 06.03.2017, zo sumy 9 109,70 Eur od 07.03.2017 do 23.03.2017, zo sumy 9 009,70 Eur od 24.03.2017 do 25.04.2017, zo sumy 8 909,70 Eur od 26.04.2017 do 07.06.2017, zo sumy 8 809,70 Eur od 08.06.2017 do 27.07.2017, zo sumy 8 709,70 Eur od 28.07.2017 do 09.10.2017, zo sumy 8 609,70 Eur od 10.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 8 509,70 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 8 409,70 Eur od 25.11.2017 do 23.01.2018, zo sumy 8 309,70 Eur od 24.01.2018 do 08.03.2018, zo sumy 8 209,70 Eur od 09.03.2018 do 07.05.2018, zo sumy 8 109,70 Eur od 08.05.2018 do 18.06.2018, zo sumy 8 009,70 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, zo sumy 7 909,70 Eur od 21.06.2018 do zaplataenia, pričom žalovanému sa povoľuje zaplatiť dlh v splátkach v sume 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd konanie čo do sumy 400,- Eur s prísl. z a s t a v i l . Žalobcovi priznal náhradu trov konania. vo výške 100%. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, avšak len proti výroku, ktorý sa týka trov konania. Spis sp. zn. 21Csp/78/2018 je predložený Krajskému súdu Banská Bystrica na rozhodnutie.

24. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

27. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorým účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celá dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa; keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

34. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

35. Podľa § 122 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie 15 dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší pracovný deň.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

38. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 159 Civilného sporového poriadku začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

41. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len procesné podmienky).

42. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

43. Povinnosťou súdu teda bolo skúmať, či v ďalšom konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 9Csp/55/2018 nebráni prekážka začatého konania, ktoré je vedené pod sp. zn. 21Csp/78/2018.

44. Nepochybné je, že žalobca si v obidvoch sporoch uplatňuje nároky, ktoré vyplývajú zo Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX, avšak v tomto spore si uplatňuje zaplatenie sumy vo výške 3.012,49 Eur so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania. V spore vedenom pod sp. zn. 21Csp/78/2018-126 si uplatňuje zaplatenie sumy 8.309,70 Eur s úrokmi z omeškania. Súd teda konštatuje, že neexistuje prekážka začatého konania, preto nebolo možné konanie zastaviť podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 159 Civilného sporového poriadku.

45. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX na cieľovú sumu 12.447,72 Eur. Dňa 21.11.2006 žalobca so žalovaným uzavreli úverovú zmluvu č. ú. XXXXXXXX/XXXX a žalobca poskytol žalovanému medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Finančné prostriedky vo výške 12.447,72 Eur boli žalovanému poskytnuté na základe písomnej požiadavky žalovaného na čerpanie finančných prostriedkov, pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 21.12.2007 označeným ako „Oznámenie o výplate“. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 88,53 Eur. Splátka bola splatná vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považovala sa za včas zaplatenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci a začiatok splácania bol v súlade s úverovou zmluvou určený na 01.04.2007, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.03.2007 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Žalovanému bol zo strany žalobcu poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 88,53 Eur vrátane príplatku na hromadné poistenie dlžnej sumy vo výške 1,23 Eur bola v súlade s článkom II ods.2 Úverovej zmluvy prerozdelená tak, že 0,23% z cieľovej sumy bolo použitých na sporenie, pričom prostriedky boli preúčtované na sporiaci účet a 0,47% z cieľovej sumy bolo použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Žalovaný prestal uhrádzať riadne mesačné splátky, čím podmienky pridelenia nespĺnil. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 11.859,70 Eur.

46. Na Okresnom súde v Lučenci prebehlo konanie o zaplatenie 8.309,70 Eur s úrokmi z omeškania, pričom Okresný súd Lučenec rozhodol o žalobe žalobcu rozsudkom č.k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018, v ktorom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 7.909,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11 859,70 Eur od 28.03.2015 do 07.04.2015, zo sumy 11 759,70 Eur od 08.04.2015 do 05.05.2015, zo sumy 11 659,70 Eur od 06.05.2015 do 25.05.2015, zo sumy 11 559,70 Eur od 26.05.2015 do 23.06.2015, zo sumy 11 459,70 Eur od 24.06.2015 do 24.08.2015, zo sumy 11 359,70 Eur od 25.08.2015 do 26.10.2015, zo sumy 11 259,70 Eur od 27.10.2015 do 23.11.2015, zo sumy 11 159,70 Eur od 24.11.2015 do 15.02.2016, zo sumy 11 059,70 Eur od 16.02.2016 do 23.02.2016, zo sumy 10 959,70 Eur od 24.02.2016 do 02.05.2016, zo sumy 10 859,70 Eur od 03.05.2016 do 08.07.2016, zo sumy 10 659,70 Eur od 09.07.2016 do 25.07.2016, zo sumy 10 459,70 Eur od 26.07.2016 do 22.08.2016, zo sumy 10 309,70 Eur od 23.08.2016 do 06.09.2016, zo sumy 10 109,70 Eur od 07.09.2016 do 23.09.2016, zo sumy 9 909,70 Eur od 24.09.2016 do 25.10.2016, zo sumy 9 709,70 Eur od 26.10.2016 do 19.12.2016, zo sumy 9 509,70 Eur od 20.12.2016 do 24.01.2017, zo sumy 9 309,70 Eur od 25.01.2017 do 06.03.2017, zo sumy 9 109,70 Eur od 07.03.2017 do 23.03.2017, zo sumy 8 909,70 Eur od 24.03.2017 do 25.04.2017, zo sumy 8 709,70 Eur od 26.04.2017 do 07.06.2017, zo sumy 8 509,70 Eur od 08.06.2017 do 27.07.2017, zo sumy 8 309,70 Eur od 28.07.2017 do 09.10.2017, zo sumy 8 109,70 Eur od 10.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 7 909,70 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 7 709,70 Eur od 25.11.2017 do 23.01.2018, zo sumy 7 509,70 Eur od 24.01.2018 do 08.03.2018, zo sumy 7 309,70 Eur od 09.03.2018 do 07.05.2018, zo sumy 7 109,70 Eur od 08.05.2018 do 18.06.2018, zo sumy 6 909,70 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, zo sumy 6 709,70 Eur od 21.06.2018 do zaplatenia, pričom žalovanému sa povoľuje zaplatiť dlh v splátkach v sume 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd konanie čo do sumy 400,- Eur s prísl. z a s t a v i l . Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, avšak len proti výroku, ktorý sa týka trov konania.

47. V upomínacom konaní, ktoré sa začalo na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/236/2018 tento súd oznámil žalobcovi podaním zo dňa 07.05.2018, že samotný žalobca v podanej žalobe uvádza, že ku dňu vyhlásenia okamžitého splatenia celého zostatku úveru, t.j. ku dňu 27.03.2015 došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur. Následne došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku žalovaným, a to v celkovej výške 3.550,00 Eur. Z obsahu žaloby na vydanie platobného rozkazu v jeho konečnej úprave vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok predstavoval pohľadávku vo výške 11.910,42 Eur pozostávajúcu z istiny 11.422,19 Eur, úroku z omeškania vo výške 125,63 Eur od 01.01.2018 do 20.03.2018, úroku z omeškania vo výške 60,81 Eur od 27.03.2015 do 31.12.2017 a úroku vo výške 301,79 Eur od 27.03.2015 do 31.12.2017. Súd bol toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov žalobcovi patria iba do splatnosti jeho dlhu a po

zosplatnení úveru žalobca nemá právo požadovať úroky z úveru z dôvodov, že sa istina ďalej neúročí. Keďže ku dňu 27.03.2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, po tomto dátume už žalobcovi uplatnené úroky neprislúchajú. Okresný súd Banská Bystrica poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.US 476/2012 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R59/1998, 4Obo/143/1998, podľa ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu žalovaného ako spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, aj úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, kedy by žalovaný bol povinný popri úrokoch z omeškania platiť aj úroky z úveru, čím by žalobcovi zostali zachované v podstate všetky práva a nároky zo Zmluvy o úvere ako by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ale žalovaný ako spotrebiteľ by nemal žiadne. Okresný súd Banská Bystrica upozornil žalobcu, že môže priznať žalobcovi len nárok na istinu vo výške 8.309,70 Eur a úrok z omeškania. Tento súd poukázal na ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona č. 306/2017 Z.z o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov. Žalobca navrhol vydať platobný rozkaz len na zaplatenie sumy 8.309,70 Eur spolu s úrokmi z omeškania. V spore, ktorý j e vedený na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Csp/55/2018 si žalobca uplatnil žalobou zaplatenie sumy 3.012,49 Eur, úrok vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.322,19 Eur počnúc od 07.06.2018 do zaplatenia.

48. Právny vzťah strán sporu z titulu Zmluvy o úvere č.XXXXXXXXX/XXXX je absolútny obchodnoprávny, ale dochádza k jeho spravovaniu ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu je daný tým, že žalobca tu vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože úver nebol použitý na výkon zamestnania, povolania a ani podnikania. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitou anomáliou medzi právnymi poriadkami, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na právny úkon má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy zásadne medzi obchodníkmi ak, Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. V prípade dualistickej právnej úpravy súkromného práva sa na spotrebiteľský právny vzťah použije Obchodný zákonník, ak by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa zhoršilo oproti právnej úprave občianskoprávnej.

49. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nebolo súčasťou pôvodnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v zákone č. 150/2004 Z.z., ktorý zaviedol inštitút spotrebiteľskej zmluvy do Občianskeho zákonníka, ale bolo zavedené zákonom č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2008. Zákonom č. 102/2014 Z.z. sa v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripojila veta: „ Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva“. Zákonodarca predmetný novelizačný bod odôvodnil nasledovne: „Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo s touto zmluvou súvisiace, najmä na vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Z tohto dôvodu sa bude vždy preferovať prioritá Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Z toho plynie, že Občiansky zákonník aj pri posudzovaní otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne je prednostným. Bez pochyby, a to aj s účinkami retrospektívnymi platí a musí platiť, že právny režim záväzku, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, a ktorý má svoj základ v Obchodnom zákonníku sa riadi výhradne právnym režimom Občianskeho zákonníka.

50. Problematika tzv. platenia zmluvných úrokov z úveru po jeho splatnosti je v rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky posudzovaná odlišne, napriek tomu možno konštatovať, že zmluvný úrok je odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivjej splátke až do času jej riadneho splatenia, preto v prípade straty nároku na zaplatenie úveru v splátkach, teda v prípade, ak dôjde k zosplatneniu úveru, takáto povinnosť - platiť úrok z úveru aj po zosplatnení zaniká. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmysle § 52 ods.2 poslednej vety Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

51. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle ust. § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti je nutné právny vzťah prednostne posúdiť v zmysle právnych noriem obsiahnutých v Občianskom zákonníku.

52. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka rieši situáciu, keď sa zmluvné strany dohodli na zaplatení záväzku v splátkach za stavu, že dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením niektorej zo splátok a veriteľ má právo na zaplatenie celej pohľadávky naraz.

53. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

54. Ak teda nastal stav - predčasné zosplatenie úveru, ku ktorému došlo v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami a súčasne spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľovi patrili úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľovi by naďalej patrili úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Popreli by sa tým účinky veriteľom vyvolanej zmeny spôsobu splatnosti záväzku a veriteľovi by úroky patrili tak, ako keby k zmene ani nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

55. Otázkou, dokedy je dlžník povinný platiť úroky z úveru, ak došlo k predčasnej splatnosti dlhu, Občiansky zákonník výslovne neupravuje.

56. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka “Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.“.

57. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka “Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.“.

58. Ani zo zákonnej úpravy Obchodného zákonníka však nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta Obchodného zákonníka).

59. Ak požičané finančné prostriedky vracia dlžník formou splátok, úroky z každej splátky sú splatné len spolu so splatnosťou samotnej splátky. Ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti, dlžník už formou splátok neplní svoj záväzok, ktorý je splatný ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Niet dôvodu, aby ďalej plynula splatnosť úrokov zo splátok, na ktoré už dlžník nemá nárok.

60. Dlžníková možnosť platiť úver v splátkach zanikla a vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zanikla i povinnosť žalovaného platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivým splátkam potom, ako došlo k zosplateniu celého úveru. Ak zaniká právo dlžníka splácať úver v zmluve dohodnutých splátkach, potom zaniká i jeho povinnosť platiť veriteľovi z poskytnutej istiny ďalšie úroky po zosplatení.

61. V posudzovanom spore by išlo o dvojnásobné zaťaženie spotrebiteľa a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, a to napriek tomu, že dohoda o splatení úveru formou splátok zanikla a došlo k zmene spôsobu

splatenia úveru ako dôsledku sankcie zo strany veriteľa. Dlžník v prípade zosplatnenia úveru už nemá po zosplatnení povinnosť platiť úroky z úveru, stráca však možnosť výhody splátok, je povinný zaplatiť celý dlh naraz a skôr ako bolo dojednané. Ak by okrem toho bol povinný naďalej platiť aj po zosplatnení úroky z úveru, došlo by zhoršeniu postavenia spotrebiteľa dvojnásobným úrokovým zaťažením spotrebiteľa, ktoré Občiansky zákonník neumožňuje. Z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení už len úroky z omeškania.

62. Jednorazovým zosplatnením úveru veriteľom, ktoré nebolo medzi stranami sporné vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak napriek tomu existuje zmluvné dojednanie, ktoré s protiprávnym stavom spája aj nárok na zmluvné úroky, teda na odplatné nároky patriace len pre prípad splácania úveru v splátkach, je takéto dojednanie podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

63. Pre prípad výskytu akýchkoľvek pochybností ohľadne výkladu problematiky nároku na zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa poukazuje súd tiež na povinnosť vykladať právne normy v otázke spotrebiteľských zmlúv v prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

64. Strany sporu odsúhlasili, že úver sa stal predčasne splatným ku dňu 27.03.2015. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku, preto súd skúmal, či žaloba bola podaná včas v trojročnej premlčacej dobe.

65. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Zásada hospodárnosti viedla súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

66. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčania dovoľá. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka táto začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Plnenie medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo dohodnuté v splátkach. Žalobca postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 27.03.2015. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 28.03.2015 a uplynula dňa 28.03.2018, pričom žalobca žalobu doručil Okresnému súdu Lučenec dňa 07.06.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Čo sa týka úrokov, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby.

67. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný listom, ktorý bol doručený 13.06.2016 (pripojený na č.l. 106 spisu) uznal dlh čo do základu aj čo do výšky, čo má vplyv aj na plynutie premlčacej doby. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Na to, aby uznanie dlhu malo následky predpokladané citovaným zákonným ustanovením je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky. V liste, ktorý adresoval žalovaný žalobcovi nie je uvedená výška dlhu. Žalovaný žiada o povolenie splátok. Takýto jednostranný právny úkon žalovaného nie je platným uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, takže na plynutie premlčacej doby nemožno aplikovať ani ustanovenie §

110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa na desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo.

68. Záverom súd poznamenáva, že žalobca v žalobe a v návrhu, ktorý podal v upomínacom konaní uvádza, že ku dňu vyhlásenia okamžitého splatenia celého zostatku úveru, t.j. ku dňu 27.03.2015 došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur. Následne došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku žalovaným, a to v celkovej výške 3.550,00 Eur (100,00 dňa 07.04.2015, 100,00 Eur dňa 05.05.2015, 100,00 Eur dňa 25.05.2015, 100,00 Eur dňa 23.06.2015, 100,00 Eur dňa 24.08.2015, 100,00 Eur dňa 26.10.2015, 100,00 Eur dňa 23.11.2015, 100,00 Eur dňa 15.02.2016, 100,00 Eur dňa 23.02.2016, 100,00 Eur dňa 02.05.2016, 200,00 Eur dňa 08.07.2016, 200,00 Eur dňa 25.07.2016, 150,00 Eur dňa 22.08.2016, 200,00 Eur dňa 06.09.2016, 200,00 Eur dňa 23.09.2016, 200,00 Eur dňa 25.10.2016, 200,00 Eur dňa 19.12.2016, 200,00 Eur dňa 24.01.2017, 200,00 Eur dňa 06.03.2017, 100,00 Eur dňa 23.03.2017, 100,00 Eur dňa 25.04.2017, 100,00 Eur dňa 07.06.2017, 100,00 Eur dňa 27.07.2017, 100,00 Eur dňa 09.10.2017, 100,00 Eur dňa 25.10.2017, 100,00 Eur dňa 24.11.2017 a 100,00 Eur dňa 23.01.2018). Súd je toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov žalobcovi patria iba do splatnosti jeho dlhu a po zosplatnení úveru žalobca nemá právo požadovať úroky z úveru z dôvodu, že sa istina ďalej neuročí. Keďže ku dňu 27.03.2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, po tomto dátume už žalobcovi uplatnené úroky neprislúchajú.

69. Súd žalobu žalobcu z vyššie uvedených dôvodov v celom rozsahu zamietol.

70. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadne zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

72. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Žalovaný bol v spore úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov sporu v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.